

ските кредитори като се защитиха отъ Англия и Франция, заявлението на Русия, че ще почита залозите, също тъй се намери удовлетворително. Ще каже главното е свършено и сега остават само подробностите на редакцията, съ които заинтересованите пълномощници ще се займаят, когато се съставява протокола.

Г. Вадингтонъ добавя, че главната цел на разискванията е била да се вземе актъ отъ заявлението на Русия и Турция.

Като подзема думите на графа Корти прѣз течението на разискванията, прѣсъдателя желае да се констатира, че постановленията за военното възнаграждение нѣма защо да се подтвърждаватъ отъ конгреса.

Г. първий италиански пълномощникъ запитва, никакъ не ще ли влязатъ тия постановления въ новия трактатъ, а прѣсъдателя отговаря, че тий не трѣба да се помѣстятъ, понеже конгреса не може да гарантира съмѣтките на Портата.

Конгреса решава прочее, че двѣтъ алии **В и Г** отъ чл. XIX на С.-Степанский договоръ не ще се помѣстятъ въ бѫдящий трактатъ.

Князъ Горчаковъ желае да прибави въ видъ на пояснение, че неговото правителство е запрѣтило по най положителенъ начинъ да се дава възнаграждение отъ десетътъ хъмилона за рускитъ подданици и учреждения на онѣзи отъ неговитъ подданици, които държатъ турски книги, сир. съ кредитори на Турция.

Дневният редъ се исчерпа. За дневенъ редъ на идущето засѣдане се предлагаха много предмѣти, нѣ конгреса реши по предложение на графа Сентъ-Валлие да постави на дневенъ редъ за идущето засѣдане разглеждането на слѣдующите въпроси: 1. да се разгледа и изучи резултата отъ занятията на делимитационната комисия и слѣдъ гласуванието му отъ конгреса да се отиратъ въ редакционната комисия; 2. австрійската поправка по распорежданията за Дунавъ; XXII чл. отъ С.-Степанский договоръ касателно до рускитъ иноци въ свята гора; 4 грички дѣла.

Засѣдането се закри на $4\frac{1}{2}$ часа. (Подписали всички-тъ пълномощници).